ANUL IX No. 1038 | 6 PAGINI 6 LEI | Marți 29 Martie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Telefon redacție: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARȚI, și SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREȘTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN și E. MUNTEANU. Secretar de redacție: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/35 și 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

LA ORDINEA ZILEI

Explicații necesare

Societatea „Muntenia", care avea concesiunea exclusivă pe 20 ani a Strandului, se află în stare de faliment.

Știrea nu este nouă.

Dimpotrivă. Am înregistrat-o chiar noi, acum câteva luni, destrămând, în linii generale, situația de fapt și de drept ce se creia prin decesul concesionărei și insistând asupra sarcinei extrem de serioase ce revine U. F. S. R.-eului, în patrimoniul căreia reintră stabilimentele de la șosea.

Și totuși, atâta vreme după intervenția judecătorului sindic în lichidarea gestiunei Soc. Muntenia, U. F. S. R.-eul n'a luat încă nici-o hotărâre în privința Strandului.

Asupra aristocrației în care U. F. S. R.-eul privește chestiunile materiale, este de prisos să insistăm. In vremurile acestea de criză acută, dezinteresul Uniunei se recomandă prin el însuș. Și dacă ar privi o avere de mai puține milioane decât ceiace reprezintă opera dela Șosea, și încă ar fi de-ajuns ca să surprindă admirația muritorilor sâcâiți de socoteli mărunte.

Pe această temă prin urmare, nici o vorbă. Sau cel mult, elogii și entuziasm.

Cum însă răceala materială a Uniunii atinge un patrimoniu care prin destinație trece și ceva mai încolo de baerile chimirelor domnilor din Uniune, proptindu-se pe interesul tuturor acelora cari fac sport, ne vom permite totuși câteva observații.

Cu atât mai mult, cu cât apropierea dintre milioanele și apa dela Strand, patronată prea liniștit, are toate șansele să se micșoreze până la un amestec din care, cu oricâtă apă, să iasă un foc de pomină.

Așa dar, Soc Muntenia a intrat în lichidare. Nu cunoaștem precis stadiul juridic al acestui dosar, care nu ne interesează decât parțial. Dar chiar dacă ar fi să admitem că se găsește într'o situație intermediară, un moratoriu de pildă sau un concordat, nerespectarea clauzelor contractuale dintre concesionară și Uniune, a dus în orice caz la rezilierea concesiunei.

In care situație, se impun do.à întrebări: A făcut Uniunea formele necesare pentru intrarea legală în deplină proprietate a Strandului? Și care este sistemul după care înțelege să administreze în viitor legatul extrem de complicat al uzinelor dela Șosea?

In regie proprie, sau în concesiune?

Mutismul Uniunii este un lucru notoriu. Toată lumea cunoaște discreția cu care forul acesta își rezolvă diferite chestiuni, ca și taina în care și-a învăluit întotdeauna ședințele și adunările generale. Mai ales adunările acestea generale, care au fost atât de misterios ținute, încât câțiva rău voitori le-au suspectat chiar existența.

Dar dacă pe chestia corespondenții, a ședințelor și adunărilor generale am suportat o tăcere — destul de șubred motivată — pe resortul administrației dela Strand, pretindem preciziuni. Un comunicat care să indice stadiul exact al chestiunei și intențiunile Uniunii în privința unui patrimoniu care întrunește egal averea oficială a forului federal și posibilitățile de sport nautic la București.

Fiindcă peste idealismul impresionant al Uniunii se suprapune materialismul nostru, al celorlalți, mai puțin „chique" dar mai concreți.

Și fiindcă la câteva luni numai de deschiderea sezonului de apă, tăcerea care acopere încă destinele Strandului, echivalează cu o intrare la apă din care poate să se nască o poveste pe care un întreg ocean să n'o poată spăla.

GEF

SAPTAMANA

O reuniune de box bine pusă la punct de organizatori și suficient de bine încurajată de spectatori, a prilejuit reintrarea lui Mielu Doculescu, după o absență îndelungată și foarte mult simțită de amatorii boxului spectaculos. A fost pentru noi surpriza agreabilă a unei revederi cu nerăbdare așteptată, pentrucă orice s'ar spune, Mielu Doculescu nu a încetat o clipă de a fi unul din elementele noastre de mare viitor. Primirea călduroasă ce i s'a făcut într'un match de modeste proporții, a răsplătit așa cum trebuia modestia desăvârșită a unui boxeur cu mari calități, dar care știe să cinstească breasla pe care o reprezintă cu atâta demnitate.

Și aceasta în contrast cu colegi de meserie, pentru cari boxul nu este decât o sursă de câștiguri ilicite și pe cari reuniunea profesionistă de Sâmbătă ni i-a arătat în cea mai rușinoasă goliciune. Că se vor găsi imitatori ai acestora din urmă și prea puțini ai celuia dintâi, lucrul este evident de vreme ce dela Adam și Eva încoace, tot omul caută să trăiască în belșug, fără să muncească în proporție echivalentă. Dacă însă munca cinstită nu-i obligatorie peste tot, apoi fără îndoială că în «nobila meserie», este.

Și de aceia, organul care dirijează bună starea boxului românesc, are datoria să impună la vreme punctul de vedere al echității care în cazul de față are texte precise în regulamentele oficiale.

Dacă boxul de bine de rău a reușit să împace exigențele susținătorilor săi, footballul în schimb persecutat în forță din chiar momentul reluării activității obișnuite, n'a putut pune pe picioare decât două partide de dubioasă calitate, însă de mare pasiune pentru ahtiații senzaționalului duminical. La Ciocanu, Sportul Studențesc a pierdut în finish, iar la Romcomit, Macabi a avut aceiași soartă, cu singura diferență că și-a pregătit-o singur. Cei aproape 4000 de spectatori cari au aplaudat sau nu victoria Juventistă, au avut în schimbul unei partide mediocre, mulțumirea «sufletească» a unui spectacol gratuit.... Lipsa pazei polițienești, a deschis pofta pasionatului spectator bucureștean, care pentru un match de football e în stare să facă ori ce sacrificiu și să intre chiar, fără să plătească. De aceia rețeta realizată la Romcomit n'a atins nici pe sfert prevederile celor ce gratificau clubul gazdă cu epitetul de... îmbogățit de război.

Footballul nostru nu poate trăi fără incursiuni internaționale așa că eri nu mai puțin de 3 țări vecine și mai depărtate, s'au bucurat de prețioasa prezență a echipelor românești.

Că singură Ripensia a reușit ceva mai de soi, lucrul este foarte normal, de vreme ce sistemul «primei» n'a fost încă adoptat și de echipele amatoare....

L. ROȘIANU

TENNIS

STATELE UNITE AU INVINS FRANȚA 3-2

La rubrică publicăm primele rezultate ale matchului anual pe teren acoperit între echipele de tennis ale Statelor Unite și Franța, Eri s'a jucat cea de a treia zi a concursului, care a fost favorabilă Statelor Unite și care i-a adus victoria cu 8-2.

Ultimele rezultate au fost: Frank Shields (St. U.) — Christian Boussus (Fr.) 6—1, 6—4, 10—8; Jean Borotra — Gregory Mangin 6—4. 8—6. 6—4. 6—1.

BOX

Adevăratul aspect al matchului Bernasconi-Popescu

de N. PAPAGHEORGHE

Relatările trunchiate ale ziarelor românești n'au putut prinde în întregime înfățișarea matchului dela Milano. Mai puțin subiectivitatea veninoasă a unora.

In calitate de martor ocular al luptei, am posibilitatea de a face punerile la punct necesare. Aș fi voit ca prezentele rânduri să cadă mai din vreme sub ochii cetitorilor. Furat de frumusețile Veneției și Vienei mi-am întârziat înapoierea în țară și am scăpat ediția numărului trecut. Sunt

D. ROGER NICOD

convins că acei ce au trecut hotarul îmi vor ierta neglijența profesională. Am mulțumirea că între timp am primit o scrisoare dela d. inginer Roger Nicod, arbitrul neutru al matchului, cuprinzând câteva observațiuni de interes deosebit, capabile de a întregi în chip fericit observațiunile cauzate de recentul campionat european.

CUM A DECURS MATCHUL

Mă voi folosi de relatarea confratelui «Gazetta della Sport»:

«Imediat după sunetul gongului, adversarii se găsesc, dintr'un salt, în mijlocul ringului. Popescu încovoiat, cu brațele jos. Bernasconi drept, cu stânga înainte și dreapta sub bărbia adversarului. Primele stângi ale românului ating ținta și italianul în loc să se retragă, amenință. Deodată o lovitură a lui Bernasconi atinge tangențial capul lui Popescu, fără să aibă vreo influență. Popescu se mișcă cu siguranță în fața adversarului. Eschivează la perfecție, blochează și dejoacă cu ușurință atacurile adversarului. Bernasconi răspunde fără să se întrebuințeze serios — aceasta e impresia generală — sigur fiind că va avea timp pentru atacul decisiv. Două lovituri ale lui Bernasconi, fără să-l atingă pe Popescu îl pun pe gânduri. Un corp la corp evidențiază superioritatea fizică a lui Bernasconi. Popescu însă nu acceptă acest fel de luptă.

«Către sfârșitul reprizei Popescu are o eșire frumoasă. Lovește tare cu stânga și ca un fulger urmează cu două drepte. Lovitura e perfectă, însă Bernasconi râde.

«La începutul reprizei a doua Bernasconi se ridică hotărât. Incepe o luptă aprigă. Popescu e curajos și nu perde controlul acțiunilor sale. Se mișcă cu o iuțeală rară. La o lovitură de stânga a lui Popescu, Bernasconi răspunde cu o lovitură la cap. Românul dă semne de îngrijorare. Spre sfârșitul roundului blochează 3 lovituri. La pauză parlamentează cu tatăl său, dând semne de nemulțumire.

«In aceste două reprize Popescu, având garda deschisă, l-a pisat pe Bernasconi, căutând în acest mod să-l facă să se deschidă.

«In a treia repriză, Bernasconi lovește de câteva ori la față. Popescu eschivează, blochează și ricoșează două lovituri. Apoi pornește la atac. Trei lovituri consecutive de stânga și un precis crochet de dreapta înroșesc fața lui Bernasconi și dau speranță lui Popescu. 10 secunde după această fază, Bernasconi pornește la contra ofensivă și prinde pe Popescu într'o serie la corp la corp. Pentru a se apăra, Popescu își descoperă fața o secundă. E destul ca Bernasconi să plaseze un fulgerător crochet scurt de stânga. Popescu cade ca trăsnit. Dupăce arbitrul pronunță out, Popescu e încă la pământ».

O descriere destul de exactă și de obiectivă. Un exemplu pentru tinerii noștri ziariști.

Desnodământul nu e prea amănunțit. De aceia vom insista puțin.

In al treilea minut, cu 40 de secunde înainte de sfârșitul reprizei, adversarii s'au angajat într'un corp la corp. La eșirea din clinch, Popescu se descoperă și italianul plasează un crochet de dreapta la maxilar, pornind aproape în acelaș timp cu stânga. Lucian apreciază greșit — crede că stânga e îndreptată spre plex — și apleacă garda. Atunci stânga lui Bernasconi lovește scurt în crochet la maxilarul campionului român. Exact în vârful bărbiei.

Lucian se prăbușește. In cădere se lovește cu capul de podea. A fost un knock out clasic. Tipic pentru un manual pugilistic. Un minut după fatalul

(Continuare în pag. II-a)

FOOTBALL

DEBUTUL RIPENSIEI IN FRANȚA

Timișorenii au învins pe C. O. Montpellier cu 1-0 (1-0)

Montpellier 27. — Primul match al profesioniștilor români în Franța s'a soldat cu o victorie de justețe asupra puternicului club local C. O. Montpellier. Deși n'a reușit să marcheze decât un singur punct, performanța Ripensiei este cât se poate de bună, dacă ținem în seamă faptul că adversarul său este una din cele mai puternice echipe din Franța și pe al cărui palmares figurează printre învinși adversari cu renume bine stabilit în footballul european. De altfel, faptul că Ripensia n'a avut timpul necesar să se refacă după o călătorie obositoare, constitue un argument în plus în favoarea acestei susțineri. In orice caz, inaugurarea turneului printr'o victorie atât de importantă este de bun augur pentru angajamentele viitoare ale Ripensiei.

Profesioniștii români au jucat în următoarea formație: Zombory, Agner Burger, Hrehus, Kotormany, Korony, Dobay, Schwartz, Rafinsky, Lakatos.

Punctul victorios al Ripensiei a fost marcat de Rafinsky.

In urma unui angajament de ultimă oră, Ripensia va juca astăzi după amiază cu Olympique Alesiène.

MARILE EVENIMENTE

Echipa Românici din nou în America de Sud

Intr'un număr trecut am vorbit despre eventualitatea unui turneu al unei echipe românești în America de Sud.

Astăzi putem preciza că e vorba chiar de echipa națională.

Intr'adevăr, eri, în urma tratativelor pe cari le-a dus secretarul general al Rombolului cu organizatorii turneului de propagandă a ateneului popular «Nicolae Iorga», s'a acceptat punctul de vedere federal, privitor la data îmbarcării.

In primul moment fiind vorba ca turneul să înceapă la 10 Iunie, federația de football a declinat oferta de a trimite o echipă care să întovărășească grupul cultural. Atât programul intern, care la această dată e în toiul lui, cât și jocurile pentru Cupa Balcanică, fixate între 25 Iunie și 3 Iulie, au determinat refuzul categoric al Rombolului.

ITINERARIUL

Astăzi lucrurile se prezintă altfel.

Data îmbarcării s'a fixat la 7 Iulie, la Geneva.

Itinerarul sportiv în linii generale ar fi următorul: 16 și 18 Iulie Rio de Janeiro, 22 Iulie San Paolo, 25 Iulie Santos, 28 Iulie Montevideo și 3 August Buenos Aires, 7 August Rosario, 10 August Valparaiso, 13 August Lima, 17 August Bogota. Locul precis al reîmbarcării, precum și data nu au fost încă stabilite.

Bineînțeles că acestui itinerariu i se vor aduce probabil noui modificări.

Pare sigur că la Lima se va disputa matchul de revanșe contra Perului.

IN CE FORMAȚIE VA JUCA ROMANIA ?

Un punct încă nestabilit precis și asupra căruia, urmează încă ample discuțiuni, este acela de a se ști dacă toate jocurile vor fi disputate cu echipele naționale ale Braziliei, Uruguayului, Argentinei și Chilei, sau numai cu echipe de club din America de Sud.

Fără îndoială că totul depinde de formația pe care oficialii noștri ar putea-o duce peste ocean.

Dacă se va putea conta pe întregul efectiv al Ripensiei și pe toți titularii echipei naționale de amatori, nu vedem motive serioase să nu se accepte jocurile sub titulatura de «între țări». Mai ales că de data aceasta echipa noastră națională în «complect» prezintă o enormă ameliorare calitativă, față de cea care s'a deplasat acum doi ani la campionatul mondial.

Dacă se ține seamă de rezultatele înregistrate de clubul jugoslav Hajduk, și de echipele profesionale ungare Ujpest și Ferencvaros, în turneurile efectuate în anul trecut, deplasarea noastră se prezintă sub auspicii destul de favorabile în ce privește reușita tecknică, mai ales dacă oficialii se vor pronunța pentru formula de a se juca contra cluburilor americane și nu contra «naționalilor».

Având în vedere că aceasta a doua expediție românească în America se va produce în vacanță și că va da ocazia footballului nostru să se măsoare din nou cu cel mai bun football mondial, sprijinim această inițiativă îndrăzneață, dar utilă.

Căci nădăjduim că se vor asigura deplasării cele mai bune condițiuni materiale de realizare.

Note și Notițe

ARBITRI PENSIONARI

Am citit cu o legitimă curiozitate, ultima listă a arbitrilor bucureșteni de foot-ball, pe structura căreia am surprins trei anomalii:

1. Că trecând peste legea naturală a pensionărilor, vechile nume stăruesc încă în fruntea pomelnicului.

Ceiace, în virtutea primenirilor, nu este tocmai îmbucurător.

2. Că cu toate apelurile, cursurile pentru începători și avansați, cooptările foștilor jucători și celelalte sisteme de fabricare a arbitrilor, gloata posesorilor de uniformă, fluer și intrare liberă pe terenuri, a crescut foarte puțin.

Ceiace, sub raportul natalității, este îngrijorător.

3. Și însfârșit, că deși n'au mai fost văzuți arbitrând de vreme îndelungată, sunt totuși câțiva foști arbitri cari figurează încă în controalele arbitraricești. Ba chiar, cari au avansat, fără să mai activeze, până la cele mai ridicate titluri.

Ceiace, este pur și simplu de neînțeles.

Este adevărat că titlul de arbitru nu conferă prea multe drepturi. Ba chiar, pentru a rămâne în nota justă a realității, ar fi să recunoaștem că cele câteva avantagii, sunt depășite cu mult de... riscurile meseriei.

Și că în nici un caz, o intrare liberă pe terenuri nu răscumpără pietroaele, invectivele și aprecierile cu cari sunt cadorisiți arbitrii (pentru a nu mai pomeni de alte desagramente, ca de pildă, cei 350 lei pe cari îi tot cere și așteaptă un domn arbitru Bercovici — mi se pare — pentru cămașa cu care a eșit terfelit, de pe urma unui arbitraj... neagreiat de d-nii Melbert și Aronovici).

De acord, deci, cu toate neplăcerile meseriei de arbitru.

De acord cu superioritatea numerică a obligațiilor, față de drepturile pe cari le au arbitrii. De acord cu tot ce poftiți.

Intransigent însă cu un principiu: a fi arbitru, însemnează în primul rând, a activa. Bine, sau rău, e altă socoteală. Dar a activa în orice caz, așa cum prevedea foarte bine vechiul regulament al arbitrilor.

Deaceia, ne-a minunat teribil că în controalele arbitrilor, ba chiar în fruntea lor, figurează încă unul sau două nume cari au murit de mult, sub raportul activității.

Ce mai caută domnii aceștia în arbitraj? In baza unui drept pe care nerespectarea îndelungată a îndatoririlor l-a stins definitiv?

In baza unui drept de pensionare — pentru limită de vârstă — într'o instituție care nu-are nevoe decât de oameni valizi? Și care, dacă printr'un abuz îi menține încă în controale, nu-și poate îngădui să le acorde avansări prin nimic justificate?

Apreciem spiritul de recunoștință al tinerilor conducători arbitri.

Cu oricâte eforturi însă, ne es-

GEORGE FULGA

(Continuarea în pagina II-a)

Reapariția obișnuită a „Gazetei Sporturilor"

INCEPAND din săptămâna viitoare «Gazeta Sporturilor» își reia apariția trisăptămânală, în fiecare Luni, Mercuri și Vineri.